

MIESIĄCA CZERWCA 29 DNIA

ŚWIĘTYCH SŁAWNYCH I CHWALEBNYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery isomelosy Andrzeja Pyrrusa. Ton 2:

Jakimi pochwalnym wieńcami ukoronujemy Piotra i Pawła, rozdzielonych ciałami i zjednoczonych duchem, głoszących Boga koryfeuszów, pierwszego jako apostołów przełożonego, drugiego jako najbardziej z nich trudzącego się, ich bowiem zaiste godnie nieśmiertelnej chwały koronuje wieńcami Chrystus Bóg nasz, mający wielkie miłosierdzie (trzy razy).

Jakimi hymnami pochwalnymi będziemy opiewać Piotra i Pawła, skrzydła poznania Boga, którzy obiegli krańce świata i wzniesli się do niebios, ręce Ewangelii łaski i nogi autentycznego głoszenia, rzeki mądrości, krańce krzyża, którymi krew ofiarną dla demonów pokonał Chrystus mający wielkie miłosierdzie (dwa razy).

Jakimi hymnami duchowymi wysławimy Piotra i Pawła, którzy zamknęli niezamykające się usta bezbożności, budzące bojaźń miecze ducha, Rzymu świetliste upiększenie, całego świata karmicieli, Nowego Przymierza napisane przez Boga tablice duchowe, które w Syjonie ogłosił Chrystus mający wielkie miłosierdzie (dwa razy).

Chwała. Ton 4. Jana Mnicha: Przez trzykrotne pytanie „Czy kochasz mnie, Piotrze?” trzykrotne wyrzeczenie się Chrystus naprawił, przeto i Szymon powiedział do znawcy tajemnic: „Panie, wszystko wiesz, Ty wiesz, że miłuję Ciebie”, na co odpowiedział mu Zbawca: „Paś owce moje, paś wybranych moich, paś baranki moje, które krwią moją uratowałem na zbawienie”. Módl się do Niego pobłogosławiony przez Boga apostołe, aby dał nam wielkie miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: To o Tobie Boży ojciec Prorok Dawid w pieśniach głosił, że Bóg uczyni Tobie rzeczy wielkie: „Stała się Królowa po prawicy Twojej”, przez co okazał Ciebie Matką orędowniczką Życia, bez ojca bowiem zechciał w Ciebie wcielić się Bóg, aby odnowić swój obraz, zniszczały przez żądze i znalazłszy w górach zagubioną owcę, weźmie ją na ramię, przyniesie Ojcu i ze swej woli połączy z mocami niebios, i zbawi świat cały Chrystus mający wielkie i bogate miłosierdzie.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie I Powszechnego Listu świętego Apostoła Piotra (1, 3-9).

Bracia, niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiedzącego, które jest zachowane dla was w niebie. Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla

zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym. Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa. Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go; wy w Niego teraz, choć nie widzicie, przecież wierzycie, a ucieszycie się radością niewymowną i pełną chwały wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary – zbawienie dusz.

Czytanie I Powszechnego Listu świętego Apostoła Piotra (1, 13-19).

Umiłowani, dlatego przepasawszy biodra waszego umysłu, bądźcie trzeźwi, miejcie doskonałą nadzieję na łaskę, która wam przypadnie przy objawieniu Jezusa Chrystusa. Bądźcie jak posłuszne dzieci. Nie stosujcie się do waszych dawniejszych żądz, gdy byliście nieświadomi, ale w całym postępowaniu stańcie się wy również świętymi na wzór Świętego, który was powołał, gdyż jest napisane: Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty. Jeżeli bowiem Ojcem nazywacie Tego, który bez względu na osoby sądzi według uczynków każdego, to w bojaźni spędzajcie czas swojego pobytu na obczyźnie. Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego po przodkach, złego postępowania zostali wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmayı.

Czytanie I Powszechnego Listu świętego Apostoła Piotra (2, 11-24)

Umiłowani, proszę, abyście jak obcy i przybysze powstrzymywali się od cielesnych pożądań, które walczą przeciwko duszy. Postępowanie wasze wśród pogan niech będzie dobre, aby przyglądając się dobrym uczynom wychwalali Boga w dniu nawiedzenia za to, czym oczerniają was jako złoczyńców. Bądźcie poddani każdej ludzkiej zwierzchności ze względu na Pana: czy to królowi jako mającemu władzę, czy to namiestnikom jako przez niego posłanym celem karania złoczyńców, udzielania zaś pochwały tym, którzy dobrze czynią. Taka bowiem jest wola Boża, abyście przez dobre uczynki zmusili do milczenia niewiedzę ludzi głupich. Jak ludzie wolni postępujcie, nie jak ci, dla których wolność jest usprawiedliwieniem zła, ale jak niewolnicy Boga. Wszystkich szanujcie, braci miłujcie, Boga się bójcie, czcicie króla! Niewolnicy! Z całą bojaźnią bądźcie poddani panom nie tylko dobrym i łagodnym, ale również surowym. To się bowiem podoba Bogu, jeżeli ktoś ze względu na sumienie uległ Bogu znosi smutki i cierpi niesprawiedliwie. Co bowiem za chwała, jeżeli przetrzymacie chłostę jako grzesznicy? – Ale to się Bogu podoba, jeżeli dobrze czynicie, a przetrzymacie cierpienia. Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. On sam, w swoim ciełe poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości.

Na litii stichery isomelasy Andrzeja Jerozolimskiego. Ton 2:

Przyjdźcie dzisiaj, zgromadzenia wiernych, sławiące Boga i piękne zebranie, wybranych znawców łaski Piotra i Pawła uwieńczmy chwałą, albowiem gorliwie siali wszystkim słowo, a wzbogaceni łaską Ducha byli łożami prawdziwej winnicy, wyhodowali nam dojrzałe grona, weselące serca nasze. Przeto z odkrytą twarzą i czystym sumieniem zawołajmy, mówiąc: Radujcie się, niszczyście szaleństwa i śludzy rozumu. Radujcie się, wybrańcy Stwórcy wszystkich i Rządcy. Radujcie się, orędownicy dóbr, odpędzający fałszywych wrogów. Błagamy was, módlcie się zawsze do Stwórcy i Nauczyciela, aby dał światu pokój i duszom naszym wielkie miłosierdzie.

Arseniusza: Uczniowie Chrystusowi i fundamenty Kościoła, prawdziwe kolumny i mury obronne, surmy Bożej nauki i cierpień, koryfeuszów Piotra i Pawła wysławmy jako orędowników świata całego, oni bowiem obiegli całą ziemię jakby radłem zasiewając wiarę i wszystkim dali poznanie Boga, okazując słowo o Trójcy. O, Piotrze, opoko i fundamencie, Pawle, naczynie wybrane, będący sprzężonymi wołami Chrystusowymi, wszystkie narody pociągnęliście do poznania mądrości Bożej, grody i wyspy, Żydów doprowadziliście znowu do Chrystusa, i modlicie się o zbawienie dusz naszych.

Germanosa: Piotrze, przełożony sławnych apostołów, opoko wiary, i Pawle cudny, świętych Kościołów mówcy i świeczniki, stojąc przed tronem Bożym módlcie się za nami do Chrystusa.

Pawle, usta Pańskie, podstawo nauk, niegdyś prześladowco Jezusa Zbawcy, teraz zaś pierwszy z apostołów, błogosławiony, przeto widziałeś rzeczy niewypowiedziane, nawet porwany zostałeś do trzeciego nieba i wołałeś: „Przyjdźcie ze mną i nie będziemy pozbawieni dóbr!”

Jana Mnicha. Ton 3: Obywatele Jerozolimy niebieskiej, fundamenty wiary, mówcy Kościoła Chrystusowego, dwóch głosicieli Trójcy, łowcy świata, porzuciliście wszystko na ziemi i przez cierpienie odeszliście do Boga, modląc się odważnie do Niego o zbawienie dusz naszych.

Chwała. Ton 5. Leona Bizancjusza: Mądrość Boża, zawsze będące Słowo Ojca, ogłosiła w Ewangeliach, że łożami przynoszącymi owoc obfity jesteście wy, chwalebni apostołowie, którzy grona dojrzałe i piękne w gałązkach waszych nosicie, spożywane przez wiernych i dające radość ducha. Piotrze, opoko wiary, i Pawle, chwało świata, umocnijcie owczarnię, którą nabyliście naukami waszymi.

I teraz. Teotokion: Błogosławimy Ciebie, Bogurodzico Dziewico, i sławimy Ciebie godnie, grodzie niezachwany, murze obronny, orędowniczką zdecydowaną i ucieczką dusz naszych.

Na stichownie stichery isomelasy Andrzeja z Krety. Ton 1:

Któż opowie wszystkie więzy i bóle Twoje we wszystkich miastach, sławny apostoł Pawle? W trudach, chorobach i czuwaniach, w pragnieniu i głodzie, w zimie i nagości, w koszu trzciniowym, bity kijami, kamienowany i wędrujący, w głębinie zatapiany, widowiskiem byłeś dla aniołów i ludzi. Wszystko bowiem przecierpiałeś w umacniającym Ciebie Chrystusie, aby świat

zdobyć dla Chrystusa Jezusa, Pana Twego, przeto błagamy Ciebie, czyniąc pamięć Twoją, módl się nieustannie o zbawienie dusz naszych.

Stichos: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa.

Któż opowie więzy i bóle Twoje we wszystkich miastach, sławny Apostole? Któż opisze wysiłki i trudy Twoje, które znosiłeś dla Ewangelii Chrystusowej, aby wszystkich zdobyć i do Chrystusa doprowadzić Kościół, który zachowywałeś dobrym Twoim wyznaniem aż do ostatniego tchu, Pawle Apostole i Nauczycielu Kościołów.

Stichos: Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

Wysławmy świeczniki wielkiego Kościoła, Piotra i Pawła, bowiem bardziej od słońca zajaśniali na firmamencie wiary i narody zorzami nauczania wyprowadzili z niewiedzy. Pierwszy z nich do krzyża przygwożdżony czynił wstąpienie na niebiosa, gdzie przyjął od Chrystusa klucze królestwa, a drugi mieczem został ścięty i odszedł do Zbawcy, przeto godnie ich sławimy i obaj głoszą, że Izrael nieprawie wyciągnął ręce aż do samego Pana. Przeto ich modlitwami Chryste Boże nasz, zrzuć występujących przeciwko nam i umocnij wiarę prawosławnych jako Przyjaciel człowieka.

Chwała. Efrema Karia. Ton 6: Radosne święto zajaśniało dzisiaj krańcom ziemi, najczcigodniejsza pamięć mądrych apostołów i koryfeuszów Piotra i Pawła, przeto i Rzym weseli się z wszystkimi radując się w pieśniach i hymnach. Świętujmy i my, bracia, czcigodny ten dzień spełniając. Raduj się, Piotrze Apostole, prawdziwy przyjacielu Twego Nauczyciela, Chrystusa Boga naszego. Raduj się, Pawle umiłowany i głosicielu wiary, nauczycielu świata. Jako mająca odwagę paro wybrana, módl się do Chrystusa Boga naszego o zbawienie dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Stwórca i Zbawiciel mój Chrystus Bóg przyszedł z łona Twego, Przczysta, przyoblekł się we mnie i wybawił Adama z pierwszej klątwy, przeto Tobie, Najczystsza, jako Matce Bożej i Dziewicy zaiste zaśpiewamy nie milknąc: Raduj się anielsko, raduj się, Władczyni, orędownictwo i opieko, i zbawienie dusz naszych.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 4:

Naczelnik koryfeusze apostołów i nauczyciele świata całego, módlcie się do Władcy wszystkich o pokój dla świata i wielkie miłosierdzie dla dusz naszych (dwa razy).

Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

NA JUTRZNI,

po: **Bóg i Pan, troparion apostołom, dwa razy.**

Chwała, i teraz. Teotokion: Od wieków ukryta i aniołom nieznana tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg wcielony w niepomieszanym zjednoczeniu i krzyż dobrowolnie dla nas przyjął, aby wskrzesiwszy pierwszego stworzonego, zbawić od śmierci dusze nasze.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Głębiej połowu porzuciwszy, z niebios przyjąłeś od Ojca Boże objawienie o wcieleniu Słowa i z odwagą wiernie zawołałeś do Stwórcy Twego: „Ty jesteś Synem Bożym jednoistotnym”. Przeto godnie zaiste okazany zostałeś opoką wiary i klucznikiem łaski, Piotrze Apostole, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała. Ton 1: Opokę Kościoła, chwalebne go Piotra i obrońcę Pawła, świętą sieć, godnie sławmy wierni, jako mających klucze niebios, przez nich bowiem oświecony został świat wiarą w Trójcę. Chwała wysławiającemu Was, chwała umacniającemu Was, chwała dającemu ze względu na Was życie wieczne.

I teraz. Teotokion: Ręce Twoje Boskie, Dziewico Przepczysta, którymi nosiłaś Stwórcę, z łaskawości wcielonego, wyciągnij teraz i ubłagaj Go, aby wybawił nas z pokus, żądź i nieszczęść, sławiących z miłością i wołających: Chwała wcielonemu w Ciebie, chwała przychodzącemu z Ciebie, chwała wybawiającemu nas przez zrodzenie Twoje.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Z niebios przyjąwszy powołanie od Chrystusa, okazałeś się głosicielem Światłości, wszystkich łaski oświeciłeś naukami, Zakonu bowiem posługę wyrównałeś, wiernym zapaliłeś poznanie Ducha, przeto godnie zostałeś szybko porwany do trzeciego nieba i raj osiągnąłeś, Pawle Apostole, módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Twoją.

Chwała. Ton 4: Jaśniejącymi promieniami jak gwiazdy oświeciliście krańce ziemi głoszeniem świętej nauki, znawcy niebieskich tajemnic, Apostołowie Pana.

I teraz. Teotokion: Gorące wspomnienie będących w nieszczęściach i wspomóżycielkę naszą, w Bogu przemianę, przez którą wybawiliśmy się ze zniszczenia, Bogurodnicę błogosławmy, wierni.

Po polijejeju katzyma poetycka, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Okazaliście się koryfeuszami uczniów, wielkimi i jaśniejącymi świecznikami, przeto wysławmy Piotra i mądrego Pawła, zajaśniali bowiem ogniem Bożego Ducha i spalili całą mgłę oszustwa. Przeto okazaliście się wojownikami wyższego królestwa i współtronującymi z łaską, a my do Was wołamy: Apostołowie Chrystusa Boga, wyproście odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć Waszą.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jako nieskalana Oblubienica Stwórcy, jako nieznaną męża Matka Zbawiciela, jako przybytek Pocieszyciela, wysławiana przez wszystkich, mnie, który jestem przybytkiem nieprawości i igraszką biesów, wybaw szybko z tych oszustw i uczyn jaśniejącym mieszkaniem cnót, niezniszczalnym i świetlistym, odpędź obłok żądź i uczyn godnym królestwa oraz Światłości Niezachodzącej, modlitwami Twoimi.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac tróistą jednością świętej tajemnicy.

Prokimenon, ton 4: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie* i aż do krańców ziemi ich słowa. **Stichos:** Niebiosa głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament. **Wszystko, co oddycha.**

Czytanie świętej Ewangelii według Jana, perykopa 67 (29, 15-25).

W owym czasie, gdy spożyli śniadanie, mówi Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jony, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Mówi Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego: «Paś baranki moje!» I znowu, po raz drugi, mówi do niego: «Szymonie, synu Jony, czy miłujesz Mnie?» Mówi Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego: «Paś owce moje!». Mówi mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jony, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I mówi do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Mówi do niego Jezus: «Paś owce moje! Zaprawdę, zaprawdę, mówię ci: Gdy byłeś młody, przepasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię przepasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz». To zaś powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga. A powiedziawszy to, mówi do niego: «Pójdź za Mną!» Piotr obróciwszy się zobaczył idącego za sobą ucznia, którego miłował Jezus, a który w czasie wieczerzy spoczywał na piersi Jego i powiedział: «Panie, któż to jest, kto Cię wyda?» Gdy więc go Piotr ujrzał, mówi do Jezusa: «Panie, a co z tym będzie?» Mówi mu Jezus: «Jeżeli chcę, aby pozostał, aż przyjdę, co tobie do tego? Ty pójdź za Mną!» Rozeszła się więc wśród braci wieść, że uczeń ów nie umrze, ale Jezus nie powiedział mu, że nie umrze, lecz: «Jeśli Ja chcę, aby pozostał aż przyjdę, co tobie do tego?» Ten właśnie uczeń świadczy o tych sprawach i on je opisał. A wiem, że świadectwo jego jest prawdziwe. Jest ponadto wiele innych rzeczy, których Jezus dokonał, a które, gdyby je szczegółowo opisać, to sądzę, że cały świat nie pomieściłby napisanych ksiąg. Amen.

Po Psalmie 50 stichera isomelos, ton 6:

Pobożności prawdziwych głosicieli i Kościoła najjaśniejsze gwiazdy uczcijmy w pieśniach pochwalnych, Piotra opokę wiary i Pawła prawdziwego nauczyciela, i znawcę tajemnic Chrystusowych, oni bowiem prawdziwe słowo zasiali w sercach wiernych, wszystkim dające obfite owoce i modlą się do Chrystusa Boga o zbawienie dusz naszych.

Kanon świętemu Apostołowi Piotrowi. Poemat Jana z Damaszku. Ton 4:

Pieśń 1

Hirmos: Nie ma Tobie podobnego, wysławiony Panie, ręką bowiem mocną wybawiłeś lud, który nabyłeś, Przyjacielu człowieka.

Koryfeusza apostołów dzisiaj jako powołanego najpierw przez Chrystusa, w natchnionych przez Boga pieśniach godnie wysławmy.

Ciebie Przedwieczny przewidział z góry wyznaczając, błogosławiony Piotrze, jako orędownika swego Kościoła i koryfeusza.

Ani ciało, ani krew nie objawiły Tobie, ale Ojciec natchnął Ciebie, Apostole, abyś błogosławił Chrystusa, Boga Najwyższego.

Teotokion: Zaśpiewajmy górze świętej, tronowi Najwyższego, Matce Bożej i Dziewicy prawdziwej po zrodzeniu.

Inny kanon świętemu Apostołowi Pawłowi. Poemat Jana z Damaszku. Ton 8:

Hirmos: Morze niepodlegające dzieleniu zostało podzielone i słońce ujrzało ziemię, której nigdy jeszcze nie widziało, okrutnego wroga woda zatopila i nieprzebytą głębię przeszedł Izrael, pieśń śpiewając: Panu śpiewajmy, albowiem chwalebnie się wysławił.

Jak nieistniejące nazywając istniejącym, Chrystus Bożym rozumem, Pawle błogosławiony, wybrał Ciebie z łona matki, abyś niósł przed narodami Boże imię Jego, które przewyższa wszelkie imię, chwalebnie bowiem się wysławił.

Przyszłe głosząc Tobie, Pawle, jaśnienie pobożności i oczyszczenie oszustwa, Chrystus objawił się na górze w błyskawicach i omroczył cielesne oczy, duchowe zaś oświecił światłością Trójcy, chwalebnie bowiem się wysławił.

Obrzezanie spełniając po ośmiu dniach i gorliwie troszcząc się o tradycje ojców, z nasienia hebrajskiego, z pokolenia Beniamina, według Zakonu faryzeuszem byłeś, ale uznawałeś to wszystko za nawóz i Chrystusa osiągnąłeś, chwalebnie bowiem się wysławił.

Teotokion: Czysta Matko Boga Wszechwładnego, ze świętego pokolenia wyrosłaś, Władczyni, i jedyna w nadprzyrodzony sposób zrodziłaś w ciele Boga królującego nad wszystkimi, wybaw mnie z nieszczęść, śpiewającego Twemu Synowi: Chwalebnie bowiem się wysławił.

Katabasja: Otworzę me usta i napelnę się duchem, i słowo powiem Królowej Matce, i świetlicie zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: Nie chwalimy się mądrością, mocą i bogactwem, ale Twoją Ojczy hipostatyczną mądrością, Chrystusem: Nie ma bowiem Świętego poza Tobą, Przyjacielu człowieka.

Zostałeś okazany, błogosławiony, słodkimi ustami Chrystusa Boga i skarbnicą królestwa, przeto śpiewamy Tobie, Apostole Piotrze.

Na opoce Twojej teologii Władca Jezus zbudował Kościół niezachwiany, w którym sławimy Ciebie, Apostole Piotrze.

Jako większy od aniołów, Piotrze w ciele, w świetlistym przyjściu Pana będziesz sędzią, jak rzekł Chrystus Bóg.

Teotokion: Nieznająca małżeństwa, która w ciele zrodziłaś Boga, umocnij mnie, chwiejącego się pod atakami żądź, nie ma bowiem wspomóżycielki poza Tobą, Czysta.

Inny kanon.

Hirmos: Ty jesteś umocnieniem przybiegających do Ciebie, Panie, Ty jesteś światłością omroczonych i Tobie śpiewa duch mój.

Ty zostałeś położony jako fundamentalny i drogocenny dla wiernych dusz kamień Zbawcy i Pana.

Pawle błogosławiony, na fundamencie Twoim, modłę się, cnót chwalebnych zaszczerp światłość.

Zawsze śmierć Jezusową na ciele Twoim doskonale nosząc, Pawle, stałe się godnym życia prawdziwego.

Teotokion: Ciebie wszyscy zdobyliśmy jako ucieczkę i mur obronny chrześcijan, Ciebie bez przerwy sławimy, Oblubienico Dziewicza.

Hypakoe, ton 8: Jakież więzienie nie miało Ciebie jako więźnia? Jakież Kościół nie ma Ciebie jako łoży? Damaszek chlubi się Tobą, Pawle, widział bowiem Ciebie otoczonego Światłością. Rzym przyjął krew Twoją i nią się chlubi. Także Tars bardzo się raduje i czci Twoje pieluszki. Piotrze, opoko wiary i Pawle, chwało świata, z Rzymu przyszedłszy umocnijcie nas.

Pieśń 4

Hirmos: Oto Bóg nasz wcielił się w Dziewicę i przebóstwił naturę, którego opiewając śpiewamy: Chwała mocy Twojej, Panie.

Łowcą ludzi uczynił Ciebie, jak i obiecał, Chrystus, pierwszemu powierzając ster Kościoła swego.

Przez Ciebie błagany Dawca życia Chrystus, który dał Tobie władzę wiązania i rozwiązywania, niech będzie dla mnie miłosierny.

Otwórz królestwo Chrystusowe, gorliwie modłę się, Piotrze, czczącym Bożą pamięć Twoją z wiarą niezachwianą.

Teotokion: Pani opiewana przez wszystkich, Bogurodzico, moje myśli oczyściwszy Twoimi modlitwami, okaż mnie owocnym w Bogu, Matko Boga wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Wsiadłeś na konie, na apostołów Twoich, Panie, i wzięłeś w swe ręce ich uzdy, i zbawieniem była jazda Twoja dla śpiewających z wiarą: Chwała mocy Twojej, Panie.

Niegdyś Saul jak lew z gniewem gubił Kościół Chrystusowy, ale pochwycony został przez Boży głos Baranka Bożego, którego prześladował, i otrzymał owczarnię jako pasterz.

Chcąc oświecić świat omroczony, posłałeś Ananiasza, aby dał Saulowi oświecenie duchowe i cielesne, okazując Go naczyniem wybranym.

Pawłem godnie sławi się Damaszek, z Niego bowiem popłynię wielkie źródło wód Bożych, jak niegdyś z rajy, i całą ziemię napoi poznaniem Boga.

Teotokion: Pan możnych zrzuci z tronów, Dziewica i Matka tak rzecze: Spragnionych Bożych dóbr napełnij, z wiarą wołających: Chwała mocy Twojej, Panie.

Pieśń 5

Hirmos: Nabyłeś nas jako lud wybrany krwią Twoją, Panie, Twój pokój daj nam, w jednomyślności zachowując owczarnię Twoją.

Z miłości stałeś się odważnym przed Bogiem i słusznie jesteś podziwiany jako łowca i nadzieja, cudownie działając przez łaskę.

Nie złoto, ani też nie srebro zdobył Boży Twój apostoł, Chryste, ale cnoty, wzbogacając się mocą cnót.

Na głos Twój uleczone zostają stopy i golenie chromych, bowiem Duch Boży dokonuje rzeczy przesławne.

Teotokion: Wcieliwszy się Bóg w Hipostazie, Czysta, w Tobie zjednoczył się z ciałem i pozostał niezmienny, w naturze Bożej bezcielesny.

Inny kanon.

Hirmos: Oświeć nas przykazaniami Twoimi i prawicą Twoją wzniesioną wysoko Twój pokój nam daj, Przyjacielu człowieka.

Ty słusznie zasługujesz na pochwałę, Pawle, zawsze noszący krzyż Króla Chrystusa jako zwycięstwo, Apostole.

Ciebie, aby żyć i aby umrzeć, wybrał Chrystus wspaniale, bowiem przez miłość zjednoczyłeś się z ukrzyżowanym za nas, Pawle chwalebny.

Radujesz się zaiste w Panu, Pawle czcigodny, wyszedłszy z ciała i odchodząc do Chrystusa Boga, Dawcy życia.

Teotokion: Módl się zawsze do Syna Twego i Boga naszego, nieznająca małżeństwa Mario czysta, aby zesłał nam, wiernym, miłosierdzie.

Pieśń 6

Hirmos: W wielorybie, Chryste, trzy dni przebywał Jonasz, opisując Ciebie nieśmiertelnego jako dobrowolnie martwego, w sercu ziemi złożonego na trzy dni.

Jak dawno temu prawicą Twoją, Chryste, idącego po wodzie Piotra wybawiłeś, tak i mnie, zatapianego przez burzę okropnych pokus wybaw jako miłosierny.

Porzuciłeś nieistotne rzeczy, o Piotrze, i istotne osiągnąłeś, jak jakiś kupiec, przez co złowiłeś drogocenny bisior Chrystusa.

Uśmierciłeś chcących szaleńczo kusić Ducha Najświętszego, Piotrze, który pierwszy błogosławiłeś i jawnie wyznałeś Boga, błogosławiony.

Teotokion: Zrodziłaś nam wyższe od wszystkich istot wcielone Słowo Boże, przeto ustami i duszą wyznajemy, że jesteś Bogurodzicą.

Inny kanon.

Hirmos: Modlitwę wyleję przed Panem i Jemu opowiem troski moje, albowiem pełna jest zła dusza moja i życie moje przybliżyło się do otchłani, przeto modlę się jak Jonasz: Wyprowadź mnie, Boże, ze zniszczenia.

Odrzuciłeś całe piękno świata, zraniony miłością Władcy i pragnieniem powszechnego zbawienia, o czym świadczyłeś, o Pawle błogosławiony, módl się teraz za świat.

Jako wspaniały głosiciel Władcy, w Niego przyobleczony, Pawle, zaiste dla wszystkich stałeś się wszystkim, aby zdobyć i zbawić wszystkich ludzi, i zbawiłeś, albowiem zaiste złowiłeś dla Chrystusa krańce ziemi.

Chrystus darował Tobie godne życie na niebiosach, Apostole Pawle, bowiem nie pragnąłeś tutaj grodu, błogosławiony, byłeś sługą wiernym i budowniczym Jego tajemnic.

Teotokion: Wejrzał na Ciebie Pan jako mocny, odnawiając moją naturę, rzeczy wielkie uczyniwszy Bogurodzicy, jak i powiedziałaś, Nieskalana, i przez Ciebie wybawi mnie ze zniszczenia Bóg mój jako miłosierny.

Kontakion, ton 2: Niewzruszonych i głoszących Bożą naukę heroldów, kwiat apostołów, przyjąłeś do siebie, Panie, darząc pokojem i pełnią wszelkiego Twojego dobra. Trudy ich i śmierć przyjąłeś ponad całopalne ofiary, Ty, jedynie darzący chwałą swych Świętych.

Ikos: Rozjaśnij mój język, otworzywszy usta moje i napełniwszy je, rozrzewnij serce moje, abym mówił i nauczał, ostatnich czyniąc pierwszymi, bowiem każdy kto naucza i tak czyni, będzie wielkim, jak rzekłeś. Jeśli bowiem mówię i nie czynię, stanę się jako miedź dźwięcząca, przeto daj mi mówić i czynić rzeczy pożyteczne, jedyny znający serca.

Pieśń 7

Hirmos: Na początku niemające początku Słowo z Ojcem i Duchem Syn Jednorodzony, błogosławiony jesteś i wywyższany Boże ojców naszych.

Boża Opatrzność karząc dopuściła, aby przed męką Miłosiernego Ciebie poddać pokusie wyrzeczenia się Go.

Ciebie, powołanemu przez Chrystusa i bardzo umiłowanemu jako sławnemu przełożonemu apostołów pierwszemu objawiłeś się po powstaniu z grobu.

Uleczając Twoje trzykrotne wyrzeczenie się przed męką, Władca przez trzykrotne pytanie umocnił Ciebie w miłości, Piotrze.

Ponieważ dałeś świadectwo umiłowania Chrystusa, Piotrze, głosząc Go Bogiem Słowem, przeto On powierzył Tobie umiłowaną owczarnię.

Teotokion: Ciebie, która w łonie cieleśnie poczęłaś Boga Słowa, który zajaśniał z Ojca, wszyscy błogosławimy Ciebie jako Matkę Boga wszystkich.

Inny kanon.

Hirmos: Na polu Dura niegdyś prześladowca postawił piec, aby męczyć noszących w sercu Boga, a w piecu troje dzieci śpiewało pieśń, wysławiając jedynego Boga, Trójcę opiewały, mówiąc: Ojców Boże, błogosławiony jesteś.

Był bólem, a stał się koroną apostołów Twoich, powołany w czasach ostatecznych i wszystkich przewyższył gorliwością, Chryste, z którym ludzie Kościoła śpiewają Tobie: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Chociaż i prześladował najpierw Kościół Twój Paweł więzień, to jednak zamienił dawną hardość na gorliwość Twoją, zgromadził bowiem narody wołające: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Ty z Jerozolimy głosiłeś wszystkim Ewangelię, obszedłeś naokoło całą ziemię, Pawle, aż do krańców Ilirikum ucząc i wołając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

W bojaźni porwany zostałeś i osiągnąłeś trzecie niebo, gdzie usłyszałeś niewypowiedziane słowa, przeto wołasz: Chwała Najwyższemu Ojcu i Synowi, doświadczając głębi jaśnienia współtrонującego Ducha Bożego.

Teotokion: Jak na runo deszcz, tak na Ciebie zstąpił Dziewico Chrystus Bóg i przyszedł z Ciebie nosząc ciało, jednocząc poprzednio odległe od siebie natury, pokój na ziemi i na niebiosach dając: Ojców naszych Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Wszystko nosisz niedostępną mocą Twoją, Chryste, sprawiedliwe Twoje dzieci w płomieniu zrosiłeś, wołające: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Wyciągniesz ręce Twoje i do krzyża przypaszą Ciebie, przepowiedział Władca, Piotrze, nakazując iść za sobą wołającemu: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Słowem łaski paralytyka podniosłeś i Tabitę cudownie wskrzesiłeś, wołająca: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Chryste, który Piotrowi oczyszczone narody ogłosiłeś zorzą duchową i moje zamysły oczyść, wołającego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Teotokion: Najświętsza Dziewico, która Boga Słowo zrodziłaś ciałem, mrok duszy mojej modlitwami Twoimi rozpuść i oświeć wołającego: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

Inny kanon.

Hirmos: Na górze świętej wysławieniem w krzewie ognistym Mojżeszowi tajemnicę Dziewicy objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Napełnił się miłością Twoją Paweł, przez dobrą odmianą zmienił się, i nie dla siebie żył, chwalebny, mając Ciebie żyjącego w sobie na wszystkie wieki.

Ty zaręczyłeś jak oblubienicę oblubieńcowi Kościół Chrystusowy i okazałeś się prowadzącym nieskalane dusze, Pawle noszący Boga w sercu, przeto Kościół śławi Ciebie na wszystkie wieki.

Dobry bój stoczyłeś i zakończyłeś bieg Twój wspaniale, skarbiec wiary zachowałeś, przeto stałeś się godnym, Pawle, koron sprawiedliwości.

Teotokion: Raduj się, tronie ognisty Pana. Raduj się, Oblubienico Dziewico. Raduj się, obłoku słońca rozsiewającego prawdę, którego wywyższamy na wszystkie wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, przesławną Oblubienicę i najświętszą Bogurodzicę, która zrodziła Stwórcę rzeczy niewidzialnych i wszystkich widzialnych, w pieśniach uwielbiamy.

Twoja przepiękna łaska godnie jest sławiona, cień bowiem Twój, Piotrze, słabości chorych odpędza, przeto Ciebie wielbimy.

Marzyciela Symeona Maga walczącego z Bogiem i wziętego na wysokości powietrzne, Piotr zrzucił niewypowiedzianą mocą Bożą i jest błogosławiony.

Grzechów odpuszczenie daj modlitwami Twoimi, oświecenie serca i radość Ducha, śpiewającym ku pamięci Twojej, Apostole.

Twoją chwałą napełnione są, uświęceniem i cudami, słowami, mocą, palcem i wiarą, Piotrze, otaczane czcżą i miłością Boże okowy.

Teotokion: Twoje imię owocem łona sprawia, że śpiewamy Tobie pieśń, która radość zrodziłaś, donośnie raduj się, prorokująca.

Inny kanon.

Hirmos: Przekroczyłaś prawa natury poczynając Stwórcę i Pana, stałaś się dla świata bramą zbawienia, przeto Ciebie, Bogurodzico, nieustannie wielbimy.

Kłaniamy się Twoim okowom, które za Chrystusa nosiłeś jak złodziej, całujemy Twoje rany, Pawle, które nosisz na Twoim sławnym i zwycięskim ciele.

Teraz jesteś już z upragnionym miłością Twoją, apostole, z którym jako sługa zamieszkałeś i nieustannymi modlitwami sługi Twoje przyciągnij do siebie.

Teraz ani niejasno, ani w zwierciadle Chrystus nie jest widziany przez Ciebie, widzisz Go bowiem twarzą w twarz, objawiającego Tobie całe poznanie Bóstwa.

Teotokion: Ty, najświętsza Matko Boża, byłaś chwałą apostołów Chrystusowych, sławą męczenników i proroków fundamentem, przeto wszyscy wierni godnie Ciebie wielbimy.

Fotagogikon: Wszyscy zaśpiewajmy koryfeuszom apostołów, Bożym Piotrowi i Pawłowi, świecznikom świata, głosicielom wiary, donośnym surmom, komentatorem nauk, kolumnom Kościoła i niszczyicielom oszustwa.

Chwała i teraz. Teotokion: Wielką i chwalebłą tajemnicę zrodzenia Twego, otoczona przez Boga radością Oblubienico i Bogurodzico Dziewico, prorocy głosili, apostołowie nauczali, aniołowie zaś opiewają i ludzie czczą.

Na chwalitnie stichery, ton 4:

Prosomion: Powołany z wysoka.

Z niebios łaskę przyjąwszy, gdy zapytał Zbawca uczniów, dwunastu mówiąc apostołom: „Za kogo uważają mnie ludzie?”, wtedy najlepszy z apostołów Piotr głosząc odpowiedział, wyraźnie zawoławszy: „Ty jesteś Chrystus Syn Boga żywego!” Przeto godnie jesteś błogosławiony, albowiem z wysoka przyjąłeś objawienie i słusznie przyjąłeś władzę wiązania i rozwiązywania.

Gdy z Ojca objawiło się Boże Słowo, pytając za kogo jest uważane, jako usta wszystkich odpowiedziałeś, że Ty jesteś Syna Ojca żywego, a Chrystus odpowiedział Tobie: Przeto błogosławiony jesteś, Szymonie bar Jona, i otrzymałeś zapłatę, albowiem Bóg wysławia tych, którzy z wiarą Go sławią i wzywa do przyjęcia bogactw, Ciebie kładąc jako nie przynoszącą wstydu opokę Kościoła.

Z wysoka zostałeś powołany, a nie przez ludzi, gdy ziemską ciemność omroczyła oczy cielesne, demaskując mroczność bezbożnictwa, a wtedy światłość niebieska oświeciła duchowe oczy, odkrywając piękno pobożności, przeto poznałeś wyprowadzającego światło z ciemności Chrystusa Boga naszego, do którego módl się, aby zbawił i oświecił dusze nasze.

Będąc głosicielem Chrystusa nosisz chwałę krzyża, Ty wielce upragnioną Bożą miłość jako widzących wiążącą z Upragnionym, zaiste bardziej od innych wszystko rozważyłeś, przeto zostałeś nazwany więźniem Chrystusa, niedole znosząc, gdyż najśłodszy pokarm wszelaki wybrałeś i stałeś się godnym czcigodnej śmierci, żyjąc dla Władcy Twego, do którego módl się, aby zbawił i oświecił dusze nasze.

Chwała. Kosmasa Mnicha. Ton 6: Nadeszło dla Kościoła Chrystusowego święto czcigodnych Apostołów, orędujących zbawienie dla nas wszystkich. Zaklaskawszy więc im w tajemnicy, zawołajmy: Radujcie się, świeczniki, które będącym w ciemności toczycie zorze duchowego Słońca. Radujcie się, Piotrze i Pawle, nauk Bożych fundamencie niezachwiany, przyjaciele Chrystusa,

naczynia czcigodne. Przyjdźcie do nas niewidzialnie, dając nam dary niematerialne, wysławiających Wasze święto pieśniami.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico, Ty jesteś prawdziwą latoroślą, która zrodziła nam owoc żywota, do Ciebie modlimy się, módl się, Władczyni, z Apostołami i wszystkimi świętymi, aby zmiłowano się nad duszami naszymi.

Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i z kanonu Apostołowi Piotrowi pieśń trzecia oraz z kanonu Apostołowi Pawłowi pieśń szósta.

Prokimenon, ton 8: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie* i aż do krańców ziemi ich słowa. **Stichos:** Niebiosą głoszą chwałę Bożą, dzieło rąk Jego obwieszcza firmament.

Czytanie Listu świętego Apostoła Pawła do Koryntian, perykopa 193 (11, 21-12, 9).

Bracia, skoro inni zdobywają się na odwagę – mówię jak szalony – to i ja się odważam. Hebrajczykami są? Ja także. Izraelitami są? Ja również. Potomstwem Abrahama? I ja. Są sługami Chrystusa? Zdobędę się na szaleństwo: Ja jeszcze bardziej! Bardziej przez trudy, bardziej przez więzienia; daleko bardziej przez chłosty, przez częste niebezpieczeństwa śmierci. Przez Żydów pięciokrotnie byłem bity po czterdzieści razy bez jednego. Trzy razy byłem sieczony różgami, raz kamienowany, trzykrotnie byłem rozbitkiem na morzu, przez dzień i noc przebywałem na głębinie morskiej. Często w podróżach, w niebezpieczeństwach na rzekach, w niebezpieczeństwach od zbójców, w niebezpieczeństwach od własnego narodu, w niebezpieczeństwach od pogan, w niebezpieczeństwach w mieście, w niebezpieczeństwach na pustkowiu, w niebezpieczeństwach na morzu, w niebezpieczeństwach od fałszywych braci; w pracy i umęczeniu, często na czuwaniu, w głodzie i pragnieniu, w licznych postach, w zimnie i nagości, nie mówiąc już o mojej codziennej udręce płynącej z troski o wszystkie Kościoły. Któż odczuwa słabość, bym i ja nie czuł się słabym? Któż doznaje zgorszenia, żebym i ja nie płonął? Jeżeli już trzeba się chlubić, będę się chlubił z moich słabości. Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ten, który jest błogosławiony na wieki, wie, że nie kłamię. W Damaszku namiestnik króla Aretasa rozkazał pilnować miasta Damasceńczyków, chcąc mnie pojmać. Ale przez okno spuszczone mnie w koszu przez mur i tak uszedłem rąk jego. Jeżeli trzeba się chlubić – choć co prawda nie wypada – Przejdę do widzeń i objawień Pańskich. Znam człowieka w Chrystusie, który przed czternastu laty – czy w ciele – nie wiem, czy poza ciałem – też nie wiem, Bóg to wie – został porwany aż do trzeciego nieba. I wiem, że ten człowiek – czy w ciele, nie wiem, czy poza ciałem, też nie wiem, Bóg to wie – został porwany do raju i słyszał tajemne słowa, których się nie godzi człowiekowi powtarzać. Z tego więc będę się chlubił, a z siebie samego nie będę się chlubił, chyba że z moich słabości. Zresztą choćbym i chciał się chlubić, nie byłbym szaleńcem; powiedziałbym tylko prawdę. Powstrzymuję się jednak, aby mnie nikt nie oceniał ponad to, co widzi we mnie lub co ode mnie słyszy. Aby zaś nie wynosił mnie zbyt wielko objawień, dany mi został oścień dla ciała, wysłannik szatana, aby mnie policzkował, żebym się nie unosił pychą. Dlatego trzykrotnie prosiłem Pana, aby odszedł ode mnie, lecz Pan mi

powiedział: «Wystarczy ci mojej łaski. Moc bowiem w słabości się doskonali». Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa.

Alleluja, ton 1: Niebiosy wyznają Twoje cuda, Panie, i prawdę Twoją w zgromadzeniu świętych. Stichos: Bóg jest wielbiony w zgromadzeniu świętych.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 67 (16, 13-19).

W owym czasie, gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał uczniów swoich, mówiąc: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Rzekł im Jezus: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiadając Szymon Piotr rzekł: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus odpowiadając rzekł mu: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony, albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebiosach. Otóż i Ja tobie mówię: Ty jesteś Piotr i na tej skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go. I dam tobie klucze królestwa niebieskiego: i cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebiosach, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebiosach».

Koinonikon: Na całą ziemię rozejdzie się ich głoszenie i aż do krańców ziemi ich słowa. Alleluja.

W refektarzu ucieszenie braciom wielkie.

Jeśli święto Apostołów wypadnie w środę lub piątek, spożywamy ryby i pijemy wino.

Należy wiedzieć: Jeśli święto to wypadnie w niedzielę, to cała służba niedzielna ma przewagę.

